

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ . . . δρ. 3,— Ἑτησίᾳ . . . φρ. 10,—
Ἐξάμηνος . . . " 4,50 Ἐξάμηνος . . . " 5,50
Τριμηνος . . . " 2,50 Τριμηνος . . . " 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ῃν ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκαστὸν λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαθράκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 16 Νοεμβρίου 1913

Ἔτος 35^{ον}.—Ἀριθ. 51

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια).

— Ὁ κύριος Καλιόστρου! ἀνεφώνησεν ὁ Μπόμπης μόλις τὸν εἶδε.

Τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν ἦτο ἀγνωστον εἰς τὸν φυλακισμένον τοῦ Μαύρου Πύργου.

Πρὶν φυλακισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ του, εἶχεν ἀκούσῃ πολλάκις νὰ ὀμιλοῦν περὶ τοῦ μάγου εἰς τὴν αὐλήν. Δὲν τὸν εἶχεν ὅμως εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, διότι δὲν ἐπίστευε εἰς τὴν μαγείαν. Καὶ μὲ κάποιαν ψυχρότητα ἠρώτησε :

— Εἰς τί ὀφείλομεν τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας, κύριε ;

Ὁ Μάγος ἤλπιζε νὰ εὕρῃ τὸν Μπόμπην μόνον.

Μία συνομιλία, τὴν ὁποίαν ἤκουσαν οἱ ἀναγνώσται μας εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, τοῖς ἀπεκάλυψε τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐπιτηδεῖου αὐτοῦ ἐκμεταλλευτοῦ τῆς ἀνθρωπίνης εὐπιστίας. Καὶ θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι, ἀφοῦ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν μικρὸν τζόκεϋ τὸ μυστικὸν τοῦ Μαύρου Πύργου, τὸν συ-

γεβούλευσε νὰ ἐπιχειρήσῃ μὲ τοὺς φίλους του τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ πλουτοῦ φυλακισμένου.

Καὶ ἡ ἐπιχείρησις ἐπέτυχε.

Χάρis εἰς τὰ μέσα ποῦ διέθετεν, ἴσως ἀπὸ πελάτας τοῦ Γενσίου Βουργουνδικοῦ, ἴσως ἀπὸ τοὺς ἰδίους Γκαγιαρντὼ καὶ Πορτυμπέρ, ὁ Καλιόστρου εἶχε μάθῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ θησαυροῦ καὶ τὴν νέαν εὐτυχίαν τοῦ Μπόμπη.

Καὶ ἤρχετο ἀπλυστάτα νὰ ζητήσῃ τὸ μερίδιόν του.

Ἐγνώριζε τὴν γοητείαν, τὴν ὁποίαν ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ παιδίου, καὶ ἐσχεδιάζε νὰ τὴν μεταχειρισθῇ, εἴτε διὰ νὰ ποσάσῃ κανὲν γενναῖον χρηματικὸν ποσόν, εἴτε διὰ νὰ λάβῃ μερικὰς πληροφορίας ποῦ τοῦ ἐχρειάζοντο. Ἡ παρυσία τοῦ τυφλοῦ γέροντος ἐδυσχέρανε κάπως αὐτὰ τὰ σχέδια. Ὁ Μάγος ὁμως δὲν τὰ ἔχανε τόσο εὐκόλα καὶ εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ τυφλοῦ, ἀπεκρίθη ἀταράχως :

— Κύριε κόρη, μὴ ἐρωτᾷτε τί ζητῶ εἰς τὸ σπίτι σας : Ἐρχομαι ἀπλυστάτα νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν εὐτυχίαν σας ἀπελευθέρωσιν καὶ νὰ λάβω τὰς εὐχαριστίας σας, διότι εἰς ἐμὲ προπάντων τὴν χρεωστεῖτε.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἐξέπληξε πολὺ τὸν κα. Μουσύ.

— Σὲ σᾶς, εἶπεν ἔγω ἐνόμιζα, ὅτι τὴν χρεωστῶ προπάντων εἰς τὸ καλὸ αὐτὸ παιδί ποῦ βλέπετε πλησίον μου.

Καὶ ταῦτα λέγων, ὁ γέρον ἐδείχνε τὸν Μπόμπην, ὁ ὁποῖος ἐστῆκετο ἀκίνητος καὶ ἄφωνος, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ βλέμματός τοῦ μάγου, ὁ ὁποῖος τὸν ἠτένιζε διαρκῶς.

— Ἀφοῦ τὸ παιδί αὐτό, ὑπέλαθεν αὐστηρῶς ὁ Καλιόστρου, παρέλειψε νὰ σᾶς πῇ ποῖος τὸν συνεβούλευσε

«Θὰ κάμω ὅ,τι μοῦ πῆτε!» (Σελ. 406, στ. β')

νὰ ἔλθῃ πρὸς βοήθειάν σας μὲ τοὺς πελάτας τοῦ Γενσίου Βουργουνδικοῦ, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς καταστήσω ἐνήμερον τῆς μικρᾶς αὐτῆς λεπτομερείας.

Καὶ ἀφοῦ ἤκουσε τὴν διήγησιν τοῦ Καλιόστρου, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν, ὁ κόρης ἠρώτησε μὲ μετρίαν ἐλαφρώς εἰρωνικόν :

— Εἰρπὼρῶ τώρα νὰ μάθω, τί συμφέρον εἶχατε, κύριε, ἀφοῦ οὔτε κἀν μὴ ἐγνορίζατε, νὰ ἐπιθυμήτε τόσο πολὺ τὴν ἀπελευθέρωσιν μου ;

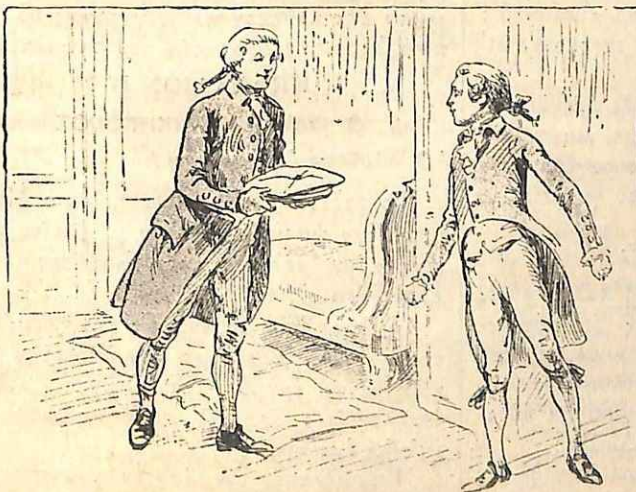
— Ἐπρεπε νὰ συντελεσθῶν, ἀπεκρίθη ὁ ἀγύρτης ἀδιστάκτως, τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐφάνερωναν τὰ θεῖα πνεύματα !

Ὁ κόρης Μουσύ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε καθαρά :

— Ἀρίστε τα, κύριε. Δὲν πιστεύω οὔτε εἰς τὰ πνεύματα οὔτε εἰς τὴν μαγείαν σας. Ἐὰν εἶχατε ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ παιδίου αὐτοῦ, τόσο τὸ καλλίτερον. Προτιμῶ ὅμως νὰ ποσάσω τὴν σωτηρίαν μου εἰς αὐτὸ μόνον, εἰς τὸ θάρρος του, εἰς τὴν εὐφυίαν του καὶ εἰς τὴν χρηστότητά του.

Καὶ ὁ γέρον ἐσηκώθη, διὰ νὰ δείξῃ μὲ τὸ κίνημα τοῦτο εἰς τὸν ἐπισκέπτην, ὅτι ἡ συνομιλία τῶν ἐτελείωσε.

Ἀλλ' ὁ Καλιόστρου δὲν τὸ ἐννοοῦσεν ἔτσι.

«Καὶ ὅμως εἶχες ὀρκισθῆς νὰ δώσῃ αὐτὸ τὸ γράμμα...»
(Σελ. 406, στ. α')

